

Nyfikenhetsvandring 31 - På tredje dagen

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-11-27

Detta är nyfikenhetsvandring 31 Kära vän av surf! Långfredag och Påsklördag ligger bakom oss. Vi har talat om korsfästelse, begravning och dödsrikesfärd. Framför oss finns nu kristen-hetens största glädjedag: PÅSKDAGEN. Tillsammans med Jesu första lärjungar skall vi försöka leva oss in i påskbudskapet. Långfredagens hemska händelser har ju slagit allt i spillror för Jesu närmaste vänner. De är förlamade av sorg. Jesus är borta! Jesus är död! Det hela verkar närmast som en ond dröm. Är det verkligt sant??? Märk:

Jesu närmaste vänner väntar inte att Jesus skall uppstå. De tror att allt är slut. Långsamt går det uppför dem vad som hänt. Jesu lever! Jag tror att det är viktigt för oss att inte gå alltför snabbt in i påskens budskap. Ropa gärna halleluja. Men inte för tidigt. Vår gråta först. Vi går långsamt och eftertänksamt fram. Vi försöker hela tiden upptäcka vår egen historia i det som berättas om de förlamade kristna. Var finns vi? Det är våra egna nederlag som kan vändas i glädje genom påskens budskap. Ha förväntningar! Vi behöver fyra vandringar för detta:

- på tredje dagen (Denna vandring)
- uppstånden (Vandring 32)
- igen (Vandring 33)
- ifrån de döda. (Vandring 34) Denna vandring slutar med påståendet:

Det våras för kyrkan! Ja, det är så. Känn vårdoften! Andas in det friska livet. Likt vårdagssol i morgonglöd gick Jesus fram ur natt och död till liv förutan like.

Därför, så länge världen står,
det efter vinter kommer vår
också i andens rike.

(Svensk Psalm 198:1) Du önskas mycken påskglädje av din vän och guide i Landet Kristen Tro.

Tema: PÅ TREDJE DAGEN

Det är mycket som händer på tredje dagen. Vi läser först om den dagen hos Lukas och fångar sedan upp det dramatiska skeendet i 10 punkter: Dagen efter sabbaten gick de i gryningen till graven med kryddorna som de hade gjort i ordning. De fann att stenen var borttrullad från graven, och när de gick in kunde de inte finna Herren Jesu kropp. De visste inte vad de skulle tro, men då stod där två män i skinande kläder framför dem. Kvinnorna blev förskräckta och sänkte blicken mot marken men männen sade till dem: "Varför söker ni den levande här bland de döda? Han är inte här, han har uppstått. Kom ihåg vad han sade till er, medan han ännu var i Galiléen: att Människosonen måste överlämnas i syndiga människors händer och korsfästas och uppstå på tredje dagen." Då kom de ihåg hans ord, och när de hade återvänt från graven, berättade de alltsammans för de elva andra. Det var Maria från Magdala och Johanna och Maria, Jakobs mor. Även de andra kvinnorna i deras sällskap talade om det för apostlarna. De tyckte att det bara var prat och trodde inte på dem. Men Petrus sprang genast bort till graven. När han lutade sig in såg han bara linnenvepningen ligga där, och han gick därifrån full av undran över det som hade hänt (Lukas 24:1-12) Vandring 31:

på tredje dagen Tio stationer för tredje dagen:

- Varför?
- Modiga kvinnor!
- Rädda män!
- Kraschen!
- Kvinnorna vid graven.
- Vårda minnet av Jesus.
- Den stora chocken.
- Änglars budskap: Kom ihåg hans ord!
- Sur reaktion.
- Det våras för kyrkan.

1. Varför? Varför söker ni den levande här bland de döda?

Han är inte här, han har uppstått.

(Lukas 24:5) Kvinnorna vid graven får denna fråga: Varför? De själva går ju med denna fråga inom sig. Varför? När de skulle sitta in i dödsannonsen i Jerusalemsposten efter Jesus Josefsson skulle det stå under den med svarta bokstäver: Varför?

Människorna omkring Jesus kunde säkerligen stora delar av Psaltaren utantill. Inom dem dyker det kanske nu upp gamla psaltarpsalmer. De stavar på orden som de ofta bett. De märker det som vi märker: Hur starka bibelord blir i nödens stund. Orden uttrycker på ett helt nytt sätt deras situation. De hittar sina varför där. Och vi hittar också våra varför där. Varför, Herre, stå så långt ifrån

och gömmer dig i nödens tider?

(Psaltaren 10:1) Hur länge, Herre, skall du så alldeles gömma dig?

Hur länge skall du dölja ditt ansikte för mig?

(Psaltaren 13.1) Ja, Jesu eget rop på korset var nu deras: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?

Jag brister ut och klagar, men min frälsning är fjärran.

Min Gud, jag ropar om dagen, men du svarar inte,

likaså om natten, men jag får ingen ro.

(Psaltaren 22:2-3) Psaltaren är en enorm bok som hjälper oss uttrycka inte bara förtröstan och glädje, utan också smärta sorg, vrede, besvikelser...

2. Modiga kvinnor! Det är tidigt på morgonen dagen efter sabbaten som de kommer till graven. Det var i gryningen. Ljuset börjar bryta fram. Morgonkylan slår emot dem. De huttrar. Det är kallt. Allt har ramlat för dem. Jesus är borta, Jesus är död, allt är som en ond dröm. Man kan säga att kvinnorna som går till graven är mycket modiga. De vågade gå till graven för att se. Lärjungarna var inte lika modiga. De hade stängt in sig och låst dörrarna. De orkade inte vara med på begravningen heller. Men kvinnorna var med och de kom till graven denna morgon. De visste att de skulle få se tre tomma kors och en igenbommad grav. De huttrar och fryser långt in i själen. Men de går dit även om de visste att solljuset skulle avslöja allt det hemska som skett.

3. Rädda män! Lärjungarna - männen, är inte med vid graven. De finns bakom den stängda dörren. Och det är kanske rätt mån av oss som sätter oss ibland dem. Utanför finns korsfästelsen, angreppen på kristendom och kyrka. Utanför finns det försmädliga leendet: Jaså, du tror fortfarande på det där? Vi kan nog känna igen rätt mycket av våra rädslor i de rädslor som dessa lärjungar hade. Vi är rädda för vad som ska kunna hända oss i framtiden, rädda för vad människor ska säga, rädda för massmedia, rädda själva. Är man rädd vill man helst kura ihop sig i någon vrå, stänga till om sig, låsa in sig i sig själv, bli otillgänglig. I mörkret, i halvskymningen kan jag sitta och tycka synd om mig. Men när solen går upp och ljuset börjar lysa, då upptäcker jag hur grådaskig och tråkig och obefriad och oförlöst jag är. Det var dagen efter sabbaten, berättar Lukas. Och de sitter där tysta, förlamade. Sabbaten är över, men inte sorgen smärtan. Den finns kvar. När arbetsveckan började var deras enda tanke att fly från Jerusalem, denna skräckens stad. Vi vet ju hur det gick med Golgatadramat. Vi har ju facit. Men det som beskrivs om hur de första lärjungarna hade det denna påskdagsmorgon, är ju nedskrivet för vår skull. Gud ger oss inte alltid snabblösning på våra problem. Vi får vänta, bedja, ropa. Där finns natt, död och vinter i våra egna liv. Det finns tider då det känns så mörkt för oss livlöst och så kallt och vi går där och huttrar inombords.

4. Kraschen! Vi går nu tillsammans med kvinnorna till graven. Är deras historia också vår? En gång var Jesus levande för oss. Vi anade hans närvaro. Han rörde vid oss. Livet var så rikt. Jesus var levande för oss. Men plötsligt var allt borta. Det hände något i våra liv. Det kraschade för oss. Vi stängde till om oss. Man blev oåtkomlig för andra. Och så sitter man där med sina minnen. Där finns drömmandet tillbaka, annat var det förr. Förr var Jesus så levande för mig. Men nu. Nu finns tvivel, man känner sig ensam, övergiven i sina nederlag. Jesus är inte Herre längre. Andra makter och krafter tar över: Det är Missmod och Självanklagelser, Modlöshet, Trötthet. Idag är de många som fastnat någonstans mellan Långfredag och Påskdag. Däremellan ligger den judiska sabbaten. Man står under Lagen. Där finns det Bud och Regler för livet och Krav och Borde och Måste och Recept på lyckan. Men livet självt och lyckan, den hittar man inte. Jesus är borta, Jesus är död. Ibland kan mörkret kännas barmhärtigare än ljuset. Mörkret kan jag sitta och gråta. Tycka synd om mig själv. Men gryningen och ljuset avslöjar. Drömmarna försvinner. Jag går ut i arbetet lika oförlöst och tråkig. Samma gamla sjaskiga vardagsmänniska. Men dagen efter, då gryningen kom, hände det något. Vi möter det som händer tillsammans med ...

5. Kvinnorna vid graven. Enligt Matteus var det två kvinnor: Maria från Magdala och den andra Maria. Enligt Markus var det tre kvinnor: Maria från Magdala och Maria, Jakobs mor och Salome. Lukas nämner Maria från Magdala, Johanna och Maria Jakobs mor. Men Lukas säger också att det fanns andra kvinnor med. Johannes nämner bara Maria från Magdala. Ingen av de kvinnor som går till graven är Maria, Jesu mor. Hon var med vid korset. Men Johannes tog henne därifrån och hem till sig. Nu är hon inte med. Det finns gränser för vad en mor orkar med. Den första kvinnan som nämns är Maria från Magdala. Hon var stadens synderska som alla talade illa om och föraktat. Men Jesus hade upprättat henne, givit henne människovärdet igen. Det är inte svårt att leva sig in i hennes situation nu. Han som givit henne människovärdet och var garant för det, han var nu borta. Det går omkring bland oss många mariamagdalenor. En gång levde man i tro och kärlek till Jesus. Men människor tog ifrån dem denna tro och denna kärlek. Man har drivit bort Jesus från dem. Jesus tillåts inte längre vandra fritt omkring. Man har gjort Jesus ofarlig. Han får varken vara oroaren eller tröstaren. Dessa marior går nu till graven utan tanke på att något märkligt skulle inträffa. Ingen hade någon tanke på att han skulle vara uppstånden. Men varför går de dit? Var det fö...

6. Vårda minnet av Jesus. Ja, de gick för att sörja, för att vårda graven, precis som vi gör när vi går till våra käras gravar. Finns med bland dessa kvinnor vid Jesu grav. Man vårdar minnet av Jesus. Han var en sällsynt märklig människa. Man går till kyrkan, man väntar sig inte något särskilt. Man har vördnad för Jesusgestalten. Minnet av honom skall vårdas. Eller är det kanske något mer? Ett rop efter den levande Jesus! På vägen till graven talar de med varandra om problemet med den stora stenen. Vem skall rulla undan stenen från graven åt oss? Gravar av det här slaget stängdes inte med en dörr utan med en stor cirkelrund sten som liknade ett hjul och löpte i en skåra och rullades för öppningen. En handskrift säger att det behövdes 20 man för att rulla dit den eller rulla bort den. Markus säger mera torrt, sakligt: Den var mycket stor.

7. Den stora chocken. När kvinnorna kommer till graven blir deras förtvivlan ännu större. Stenen är bortrullad. Och när de ser in i grav finns ingenting där. De hade inte en tanke på att Jesus uppstått. Deras enda tanke är att ett gravrov måste ha skett. I Johannesevangeliet säger Maria Magdalena: De har tagit Herren bort ur graven och vi vet inte var de har lagt honom. Kan vi känna igen oss i den stora stenen? Hinder som rullas framför oss? Stora jobbiga saker som kommer i vår väg. Men när stenen kommer bort, när problemen för den här gången är över, hittar vi ändå inte den stora glädjen. Så var det för kvinnorna vid graven. Graven är tom. Den stora tomheten gapar emot dem. Var är du, Jesus?

8. Änglars budskap: Kom ihåg hans ord! Vid graven möter de himmelska gestalter. Synen bländar dem. De blir rädda. Det är tydligen inte alldeles ofarligt att be om att få komma Gud nära. De sänkte blicken mot marken, berättar Lukas. De får en fråga: Varför söker ni den levande här bland de döda? Ibland viktigt att få den frågan: Varför...De får höra ett budskap: Han är inte här, har uppstått. Ett ord med en enorm ljuskraft i. Det bryter genom mörkret, kylan, vintern.. Det som hände då det kan hända i våra

instängda, tillknäppta, värmefattiga liv. Ett ord om Jesu seger kan nå in i oss och förvandla allt. Kvinnorna påminns vid graven om vad Jesus sagt. Kom ihåg vad han sade till er. Vad hade han sagt? Han hade sagt att han måste dö för oss. Det finns ingen seger för ditt missmod, din självömkan, din fångenskap, dina problem utanför Golgata. Det är vid korset som det ondas makt bryts. Kom ihåg vad han sade till er. Han hade sagt att han skulle uppstå på tredje dagen. Hans ord är ande och liv. När du tar emot hans ord kommer livet in i dig. Hans ord är liv för envar som finner dem och en läkedom för hela hans kropp, står det i Ordspråksboken 4:22. Vinterkylan i ditt liv kan aldrig brytas, våren kan aldrig komma i ditt eget liv utom genom hans ord. Åter sänder hans sitt ord, så smälter det frusna, Psaltaren 147:18. Kom ihåg vad han sade till er. Jesus säger: Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord. (Johannes 14:23). Jesu ord är ljusord som besestrar mörkret och dödens krafter inom oss. Om kvinnorna står det: Då kom de ihåg hans ord. De gick bort från graven, gick ifrån döden, nederlagsplatserna, negativismens kalla värld. Och de berättade alltsammans för de elva och alla andra, står det. Markus slutar sitt evangelium: Då lämnade de graven och sprang därifrån, darrande och utom sig. Och de sade ingenting till någon, för de var rädda. (Markus 16:8). Det dröjde kanske ett tag innan de vågade säga något. När vi kommer ihåg hans ord och bär dem inom oss då kommer det in i oss en drivkraft Vi får gå ut i världen. Vi vågar ta trons steg mot andra och berätta vad vi har sett och hört. Men också räkna med att livets krafter möts av motstånd.

9. Sur reaktion. Kvinnorna berättar, men apostlarna surar. De tyckte att det bara var prat och de trodde inte på dem. Det är lätt att ge upp, när det man säger om Jesus möts av motstånd, förakt eller bara en gäspning. Men ge inte upp. Man kan hålla på försöka övertyga den ene efter den andre. Det känns ibland så hopplöst att göra det. Men plötsligt är det någon som hajar till. I texten är det Petrus. Budskapet om uppståndelsen tar tag i honom. Han springer till graven. Enligt Johannes (se Johannes 20:1-10) var det inte bara Petrus som sprang utan också Johannes. Och Johannes sprang fortare än Petrus. Det de ser när de tittar in i graven, fylls av undran. Vad ser de? De ser svepeduken ligga där.. Varför lät de svepeduken vara kvar när de rövade bort Jesus? Var det kanske så att Jesus hade uppstått och bara passerat genom duken när han uppstod? Därför låg den kvar. En ny tro börjar tändas i honom. Petrus blev klippan som Jesus sedan skulle bygga sin kyrka på.

10. Det våras för kyrkan. Det kan hända något spännande när du och några till skyndar er till den tomma graven och låter er fyllas av undran över det som hänt. Och kanske vågar gå till någon Petrus, någon kyrkans ledare och förmedla uppståndelsens liv och glädje till honom. Då kommer livets krafter att blomma... Det våras för kyrkan!!! Varför söker ni den levande här bland de döda?

Han är inte här, han har uppstått.